

stæderne og da navnlig i København har ønsket i Sygdoms-tilfælde at kunne sikre sig en større daglig Pengehjælp til Støtte for Familiens Underhold under Forsørgerens Sygdom, et Ønske, som i og for sig er berettiget, men hvis Opfyldelse nødvendigvis medfører, at Medlemsbidraget maa forhøjes betydeligt for at kunne dække den deraf flydende Merudgift. Nu har det imidlertid neppe nogen Sinde været Lovgivningens Hensigt at gøre Sygekasserne til Underholdskasser,« . . . »Ved nu at gøre Pengehjælpen til langt den væsentligste Ydelse og ved at yde Medlemmerne fuld Medicin samt Barselhjælp, hvad Loven ikke kræver, men kun tillader, har de københavnske Sygekasser og med dem i tilsvarende Maade Bysygekasserne været tvungne til at opkræve et stort Medlemsbidrag, medens Landsygekasserne, for hvis Medlemmer det i særlig Grad gælder at sikre sig Læge- og Hospitalshjælp og da navnlig den kostbare Lægehjælp, har kunnet holde Medlemsbidraget indenfor rimelige og for Medlemmerne overkommelige Grænser«. Gennem den Femtepart af Medlemsbidraget, som Staten yder i Tilskud til Sygekasserne, har de førstnævnte Sygekasser derfor faaet en begunstiget Stilling fremfor de sidste. »Det har derfor været Flertallet magtpaaliggende at naa til en anden Fordeling«. . . »Og naar Flertallet har set sig om efter en saadan Vej at naa frem paa, er Tanken ganske naturligt standset ved de Krav om Ydelser, som Loven stiller til de anerkendte Sygekasser og ubønhørlig fordrer efterkommet: Fri Lægehjælp og Sygehusbehandling samt en daglig Pengehjælp paa mindst 40 Øre, — hvortil endvidere føjes Barselhjælp i Henhold til et Ændringsforslag, som hele Udvalget stiller. Disse Krav kan ingen anerkendt Sygekasse komme udenom, og naar saa Loven siger: »Af disse Udgifter tilsvares Statskassen en bestemt Part«, saa kan de forskellige Sygekasser, efter som de har Evne og Villie til, yde højere Dagpenge og større Barselhjælp end det Minimumsbeløb, der skal ydes, Medicinhjælp o. s. v., Statstilskuddet bliver dog kun 2 Kr. pr. Medlem og en Part af Udgifterne til de lovbefalede Ydelser«. Flertallet stillede derfor Forslag om — foruden at lade Bestemmelsen om B-Afdelingen udgaa, hvad hele Udvalget er enig om — at indsætte følgende Regel om Statstilskuddets Fordeling, hvorved Hensyn er taget til, at Forholdenes For-